

یاران: اسلامک رلیف پاکستان

پيش لفظ

اتر کيتي، وڌندڙ واپار نيچ نوکري... هيءَ چوڻي اسان مان هر ڪنهن لائي کيترا پيرا ٻڌي هوندي، ڳالهه ته واقعي تمام پيلي آهي. کيتي جيڪا ڪنهن زماني ۾ برابر اتر هئي ان ڪري جو کيتي مان تمام گهڻي اُپت ٿيندي هئي جنهن ڪري هاري ۽ آبادگار ٻئي خوش هوندا هئا. ۽ سندن ئي دمر سان زراعت جنهن کي مقامي طور تي ٻني ٻارو يا پوکي راهي به چيو ويندو آهي. ته ان شعبي ۾ تمام گهڻو فائدو به هوندو هو. ان ڳالهه ۾ ڪوشڪ ڪونهي ته زراعت ئي هن ملڪ جي خوراڪ جي پورائي ۽ ملڪي برآمدات ۾ پنهنجو ڪم ۽ ڀرپور ڪردار ادا ڪري رهي آهي. اهو ئي ڪارڻ آهي جو دنيا ۾ اسان جي ملڪ جي جيڪا سڃاڻپ آهي اها زرعي ملڪ واري آهي. پر بدقسمتي سان اسان جو عام طور تي زراعت واري پاسي ڏي ڌيان ڪجهه گهٽ رهيو آهي. جيڪڏهن رهيو به آهي. ته اهو اڪثر ڪري رواجي طور ڏٺو ويو آهي. اسان جو آبادگار جيڪو گهڻو ڪري جديد زرعي تعليم ۽ طريقن کان اوترو واقف ڪونهي جيترو انهن طريقن جي تقاضا هوندي آهي. جيئن اڄ ڪلهه اسان جي آبادگار پنهنجي پيداوار وڌائڻ ڪاڻ سمورو زور ۽ ڌيان هائبرڊ پجن جي جنسن طرف ڪري ڇڏيو آهي. هائبرڊ جنسون ظاهري طور تي پيداوار وڌيڪ ڏين ٿيون ۽ اهو ئي ڪارڻ آهي جو ٽڪر ٽڪر ۾ انهن جي پوکيءَ طرف هر ڪنهن آبادگار يا هاري جو ڌيان وڃي ٿو. پر ان سان اسانجي زمين جي زرخيزي اوتري ئي تيزيءَ سان متاثر ٿي رهي آهي. نتيجي ۾ ڪمزور زمين اسان جي پيداواري صلاحيتن کي به ڪمزور ڪري ڇڏيو آهي.

جيئن ته اسان جو عام آبادگار ۽ هاري زمين جي خوراڪي جُزن جي سڃاڻپ کان ڪو گهڻو واقف ڪونهي، جو هو انهن جرن جو تجزيو ۽ پورتن ڪري ۽ زمين جي وڃايل زرخيزي کي وري بحال ڪري سگهي جنهن سان زمين جي

پيدواري سگهه ۾ ڪا نمايان واڌ آئي سگهجي. اسان هتي هيءَ هڪ تمام ننڍڙي ڪوشش ڪئي آهي ته جيئن ئي اسان جو هاري يا آبادگار جڏهن پنهنجي پٺيءَ تي فصل جي جانچ ڪرڻ وڃي ته هو پنهنجي فصل ۾ جيڪي ڪمزوريون ظاهر ٿين ٿيون، ته انهن جون نشانيون ڏسي ئي پرکي وٺي ته، منهنجي فصل کي ڇا جي ضرورت آهي ۽ ڪهڙي شيءِ سان ان ضرورت جو پورا ٿو ڪري سگهجي ٿو. ان سلسلي ۾ سنڌ زرعي يونيورسٽي ٽنڊو ڄام جي مانوارن زرعي ماهرن جي صلاح مشورن سان هن ننڍڙي ڪتابڙي کي ترتيب ڏنو آهي. ان اميد سان ته اسانجي هيءَ ننڍڙي ڪوشش اسان جي هاري ۽ آبادگار جي ڄاڻ ۾ ڪو واڌارو ڪندي. خوراڪ جي کوٽ کي پورو ڪرڻ ۽ ملڪ جي پر آمدات واري سفر ۾ اسانجي هاري ۽ آبادگار سان گڏ آڻي آڻي ٻي جي هيءَ وڪ به من ڪئي ڪارائتي بنجي پوي. جيڪڏهن اسان جي هيءَ ننڍڙي ڪوشش اسان جي زراعت واري شعبي ۾ ڪو لاڀائتو ڪرادرا ادا ڪري ٿي ته اسان ۽ اسان جي اداري لاءِ يقينن اهو هڪ وڏو اتساهه ۽ اعزاز هوندو.

مهيش ڪمار پروجيڪٽ
ڪوارڊينيٽر
IRP

تعارف

ڪجهه وقت اڳي جڏهن انسان پنهنجي آس پاس جي ماحول کي پنهنجو سمجهندو هو. ضرورت آهر زمين مان پيداوار حاصل ڪندو هو تڏهن زمين جي زرخيزي به تمام سٺي هوندي هئي. جڏهن ڪان انسانن جي آبادي ۾ اضافو ٿيڻ لڳو ته خوراڪ جي ڪپت به وڌڻ لڳي جنهن سان اسان وڌيڪ پيداوار ڏيڻ وارا فصل پوکڻ شروع ڪيا جنهن سان زمين جي زرخيزي ۾ متاثر ٿيڻ لڳي. جنهن سبب زمين ۾ موجود خوراڪي جزن ۾ ڪوٽ اچڻ شروع ٿي. جڏهن اسان هوش سنڀاليو ته خبر پئي ته زمين ۾ نائٽروجن جي ڪوٽ ٿي چڪي هئي. سائنسدانن جي صلاح تي حڪومت نائٽروجن جي ڪوٽ کي پورو ڪرڻ لاءِ پهريان ته پرڏيهه مان نائٽروجن گهرايو جنهن بعد آهستي آهستي فاسفورس سان گڏوگڏ پوٽاش جي ڪوٽ پڻ سامهون آئي جنهن ڪري انهن خوراڪي جزن جي ڪوٽ کي پورو ڪرڻ لاءِ مختلف پاڻ ٺاهڻ وارا ڪارخانا ٺهڻ لڳا جنهن مان يوريا، امونيم نائٽريٽ، امونيم سلفيٽ، ڊي اي پي، ايس ايس پي ۽ ايس او پي ٺهڻ لڳو جيڪو هاڻي آبادگار وڏي پيماني تي استعمال ڪري رهيا آهن.

اسان جي ملڪ ۾ وڌيڪ پيداوار جي لالچ ۾ اچي اڪثر آبادگار ڪيميائي پاڻ جو وڌيڪ استعمال ڪن ٿا جنهن جي نتيجي ۾ مالي نقصان ۽ زمين جي ڪلراني ٿيڻ سان گڏوگڏ ڪيميائي پاڻ جو وڌيڪ استعمال ماحولياتي گدلاڻ جو سبب پڻ ٿئي ٿو. انهن سمورين مسئلن کي منهن ڏيڻ لاءِ اسان کي پنهنجي زمين جي بهتر استعمال جي منصوبه بندي ڪرڻي پوندي ۽ فصل کي گهربل خوراڪي جزن جي ڄاڻ هجڻ نهايت ئي ضروري آهي جنهن جي مدد سان آبادگار قدرتي وسيلن ۽ ماحول تي گهٽ اثر ڪندي وڌ کان وڌ پيداوار حاصل ڪري سگهن ٿا ۽ ان سان گڏوگڏ هڪ طرف آبادگار کي فائدو ٿيندو ۽ ٻئي طرف ان جو زمين جي پوکي تي خرچ گهٽ ٿيندو.

خوراڪي جزا

ٻوٽي کي پنهنجي واڌ ويجه لاءِ مختلف جزن جي ضرورت پوندي آهي جن ۾ روشني، پاڻي، هوا ۽ غير نامياتي جزا جيڪي زمين مان حاصل ڪري ٿو.

هوا ۽ پاڻي مان حاصل ٿيندڙ جزا		ڪاربان، هائيڊروجن ۽ آڪسيجن
زمين مان حاصل ٿيندڙ جزا		
اجزاءِ ڪبير (Macronutrients)		اجزاءِ صغير (Micronutrients)
پراڻمري جزا	سيڪنڊري جزا	زنڪ (جست)، ڪاپر (ٿامون)، آئرن (فولاد)، مئگنيٽيز بوران، ماليبڊونيم ۽ ڪلورائيڊ
نائٽروجن فسفورس پوٽاش	ڪيلشيم سلفر (گندرف) ميگنيشيم	

خوراڪي جزن جي اهميت

ٻوٽن کي پنهنجي واڌ ويجه لاءِ 16 مختلف جزن جي ضروري پوندي آهي جن مان 3 جزا هوا ۽ پاڻي مان حاصل ٿين ٿا جڏهن ته 13 خوراڪي جزا ٻوٽا زمين مان حاصل ڪن ٿا.

04

روشني

ٻوٽا روشني سڃ ڪان حاصل ڪن ٿا ۽ جڏهن سڃ جي روشني ٻوٽن جي پنن تي ٽڪرائجي ٿي ته ٻوٽي جي پنن ۾ ڪاڏي ٺهڻ جو عمل (Photosynthesis) شروع ٿيندو آهي. ۽ پوءِ اهو ڪاڏو مختلف نسن وسيلي ٻوٽي جي هر هڪ حصي کي ملندو آهي.

هوا

روشنِي ۽ پاڻي جيان هوا به ٻوٽن جي لاءِ تمام ضروري آهي ڇاڪاڻ ته ٻوٽا هوا مان ڪاربان ڊاءِ آڪسائيڊ گئس وٺن ٿا ۽ اها گئس ٻوٽن ۾ داخل ٿي ٻوٽي ۾ ڪاڏ خوراڪ ٺاهڻ جي عمل ۾ استعمال ٿئي ٿي.

پاڻي

ڌرتي جي گولي تي موجود هر هڪ ساهه واري چيز جي بناوٽ جو بنيادي جز پاڻي آهي هر هڪ جاندار کي پنهنجي جياپي لاءِ پاڻي جي ضرورت پوندي آهي.

انهيءَ جي ڪري پاڻي جي اهميت کان انڪار نٿو ڪري سگهجي. ٻوٽا پنهنجي واڌ ويجه لاءِ پاڻن وسيلي پاڻي زمين مان حاصل ڪن ٿا ۽ پنهنجي خوراڪ ٺاهڻ ۽ ٻين عملن ۾ استعمال ڪن ٿا ۽ اضافي پاڻي پٺن ۾ موجود ننڍڙن سوراخن جن کي اسٽوماٽا (Stomata) چئبو آهي ان مان هوا ۾ خارج ڪن ٿا ۽ اهو عمل ٻوٽي کي پنهنجو گرمي پد (Temperature) برقرار رکڻ ۾ مدد ڏئي ٿو.

غير نامياتي خوراڪي جزا

ٻوٽن کي پنهنجي واڌ ويجه لاءِ 13 مختلف غير نامياتي جزن جي ضروري ٻوندي آهي جيڪي ٻوٽا زمين مان حاصل ڪن ٿا. جيڪي زمين ۾ موجود مختلف ننڍڙن پٿرن جي ذرڙن، مختلف نامياتي مواد (Organic Matter) جهڙوڪ ڪڪ، پن، مختلف جانور جي هڏن ۽ وڻاڻ جي پاڻ جي ڳرڻ ۽ سٽڻ (Decomposition) جي عمل کانپوءِ غير نامياتي عنصرن جي حالت ۾ اچن ٿا جن کي ٻوٽا پنهنجي پاڻن وسيلي زمين مان حاصل ڪن ٿا. اهي غير نامياتي جزا پاڻي ۾ حل (Dissolve) ٿي پاڻن وسيلي ٻوٽن جي مختلف حصن ۾ پهچي پنهنجو عمل (Function) ڏيکارين ٿا.

05

غير نامياتي جزن مان ڪنهن به هڪ جي اهميت کان انڪار نٿو ڪري سگهجي. ڪنهن به هڪ خوراڪي جز جي ڪوٽ جي ڪري ٻوٽي ۾ ان خوراڪي جز جي ڪوٽ (Deficiency) جون نشانيون ظاهر ٿيڻ شروع ٿي وينديون آهن ۽ ڪنهن هڪ خوراڪي جز جي ڪوٽ کي ڪنهن ٻئي سان پورو نٿو ڪري سگهجي. غير نامياتي جزن کي ٻن حصن ۾ ورهايو ويو آهي جن کي اجزاء کيبريا يعني Macronutrients ۽ اجزاء صغيرا يعني Micronutrients چيو ويندو آهي.

اجزاء کيبريا (Macronutrient)

اجزاء کيبريا کي ٻن حصن ۾ ورهايو ويو آهي جن مان هڪڙن کي پرائمري جزا (primary nutrient) ۽ وري ٻين کي سيڪنڊري جزا (Secondary nutrients) چيو ويندو آهي. پرائمري جزن جي ٻوٽي کي گهڻي مقدار ۾ ضرورت پوندي آهي انهن جزن جا نالا هن ريت آهن. نائٽروجن، فاسفورس ۽ پوٽاش. جيڪي سڀ کان وڌيڪ مقدار ۾ استعمال ٿين ٿا جن کي پرائمري اجزاء کيبريا (Primary Macronutrient) پڻ چئبو آهي جڏهن ته سيڪنڊري اجزاء

ڪيپرا (Secondary Macronutrient) جن ۾ ڪيلشم، سلفر ۽ ميگنيشيم پڻ اچي ٿا وڃن جيڪي پرائمري جزن جي ڀيٽ ۾ گهٽ مقدار ۾ استعمال ٿين ٿا.

اجزاء صغيرا (Micronutrients)

هي اهي خوراڪي جزا آهن جيڪي ٻوٽي ۾ گهٽ مقدار ۾ استعمال ٿين ٿا ۽ ڪنهن هڪ خوراڪي جز جي کوٽ جي ڪري ٻوٽن ۾ ان مخصوص خوراڪي جز جي کوٽ يعني (Specific Deficiency Symptoms) ظاهر ٿيڻ شروع ٿي ويندي آهي.

هيٺ هر هڪ خوراڪي جز جي اهميت ۽ ان جي ڪمي واريون نشانينون (Deficiency symptoms) ڏجن ٿيون.

نائٽروجن (N)

نائٽروجن ٻوٽن جي واڌ ويجهه ۾ اهم ڪردار ادا ڪري ٿي، ڇاڪاڻ ته نائٽروجن مختلف امانو ايسڊس (Amino Acids) جو بنيادي حصو آهي ۽ مختلف امانو ايسڊس ملي ڪري پروٽين ٺاهيندا آهن. پروٽين هر هڪ زندہ جيوگهرڙي (Living cell) جي بناوت جو بنيادي حصو آهن. نائٽروجن ٻوٽي جي کاڌي ٺهڻ واري عمل (Photosynthesis) ۾ مدد ڏئي ٿي. ٻوٽا نائٽروجن امونيم (Ammonium NH_4)، نائٽريت ($Nitrate = NO_3$) ۽ يوريا (Urea) جي حالت ۾ پاڻن وسيلي زمين مان حاصل ڪن ٿا، جڏهن ته ڪجهه مقدار ۾ ٻوٽا پنن وسيلي به نائٽروجن حاصل ڪن ٿا. نائٽروجن جي وڌيڪ استعمال سان فصل ۾ ڪچ وڌيڪ ٿي ويندو جنهن سبب پيداوار گهٽ ٿيندي ۽ بيمارين ۽ جيتن جي حملي جو انديشو پڻ وڌيڪ ٿي سگهي ٿو.

06

نائٽروجن جي کوٽ جون نشانينون

ناتٽروجن جي ڪوٽ جون نشانينون

- واڌ ويجهه ۽ خوراڪ ٺهڻ جي عمل ۾ گهٽتائي
- فصل جي فوٽهڙي (Tillering) ۾ گهٽتائي
- هيٺين پنن جو رنگ هلڪي سائي کانپوءِ پيلو (Chlorosis) ٿيڻ
- ناتٽروجن جي ڪمي پراڻن پنن تي واضع نظر ايندي
- پن جي هيٺي ٿيڻ جو عمل، پن جي ڇهنڊ کان شروع ٿيندو ۽ پورو پن هيٺو ٿي پوندو.

فاسفورس (P) Phosphorous

اسان جي زمينن ۾ خوراڪي جزن جي ڪوٽ جي لحاظ کان ناتٽروجن کانپوءِ فاسفورس پڻ نمبر تي آهي. فاسفورس ٻوٽن ۾ توانائي ٺهڻ واري عمل ۾ مدد ڏئي ٿي. فاسفورس ٻوٽن ۾ جيو گهرڻ جي ورهاست واري عمل (Cell Division) ۾ مدد ڪري ٿي جنهن سان ٻوٽن ۾ واڌ ويجهه جو عمل تيز ٿئي ٿو. فاسفورس بچ ڪي ڦٽن ۾ مدد ڪري ٿي ۽ پاڙن جي واڌ ويجهه ۾ اضافو ٿئي ٿو جنهن سان ٻوٽي ۾ زمين مان پيا غير نامياتي جزا حاصل ڪرڻ جي صلاحيت وڌي ٿي. فاسفورس ٻوٽن ۾ بچ، گل ۽ ميوو ڪي وقت سر پچڻ ۾ مدد ڏئي ٿي ۽ پيداوار ۾ اضافي سان گڏوگڏ فصل ۾ مختلف بيمارين کان بچاءُ لاءِ قوت مدافعت ۾ اضافو ڪري ٿي.

07

فاسفورس جي ڪوٽ جون نشانينون

- فاسفورس جي ڪوٽ جيڪري واڌ ويجهه رڪجي ويندي آهي.
- پاڙن جي سائڙ ۽ تعداد گهٽ ٿيندي آهي
- فصل دير سان پچندو آهي
- بچ ۽ ميوو جي سائڙ گهٽجي ويندي آهي
- پنن جو رنگ هلڪي سائي کانپوءِ واڱڻائي ۽ ڳاڙهو نظر ايندو آهي
- نشانين جا آثار سڀ کان پهرين پراڻن پنن تي ظاهر ٿيندا آهن

پوتیشیم (K) Potassium

پوتیشیم (K) ٻوٽن کي مختلف الونڊنڌر حالتن جهڙوڪ پاڻي جي ڪمي يا سوڪهڙو ۽ سردين ۾ پارِي جي نقصان کان بچائڻ ۾ مدد ڏئي ٿي ۽ فصل کي مختلف بيمارين کي منهن ڏيڻ لاءِ قوت ۽ برداشت ۾ اضافو ڪري ٿي. پوتيشم پاڻي ۾ جلدي حل ٿي ويندي آهي ۽ ٻوٽن جي ڊانڊي مضبوط ٿئي ٿي ۽ قد ڪاٺ ۾ اضافو ٿئي ٿو. جنهن سان فصل کي ڪرڻ (Lodeging) جو خطرو گهٽ رهندو آهي. پوٽاش ٻوٽن ۾ کاڌي ٺهڻ واري عمل ۾ مدد ڪري ٿي، پوٽاش جي استعمال سان کنڊ وارن فصلن يا ميون جي مناسب ۾ پڻ اضافو ٿئي ٿو.

پوتيشیم جي کوٽ جون نشانين

08

پوتيشم جي کوٽ جي ڪري ڪمند ۽ ٻين فصلن ۾ هڪ اک يا ڳنڍ (Node) کان ٻئي ڳنڍ تائين جو فاصلو (Inter_node) گهٽ ٿي ويندو آهي جنهن سان فصل جي قد ڪاٺ ۾ گهٽتائي جي ڪري پيداوار ۾ پڻ گهٽتائي ٿي ويندي آهي.

- پوتيشم جي کوٽ جي ڪري ٻوٽي جي پنن جون ڪناريون پيليون ٿي سڙڻ شروع ٿي وينديون
- ٻوٽن ۾ مختلف بيمارين ۽ الونڊنڌر موسمي (تيز گرمي يا تيز سردی) حالات خلاف قوت مدافعت گهٽجي ويندي آهي.
- پاڙن ۽ تارين جي واڌ ويجه تمام گهٽ ٿيندي آهي ۽ فصل ۾ ڪمزوري جي ڪري پيداوار ۾ گهٽتائي ٿئي ٿي.

ميگنیشیم (Mg) Magnesium

ميگنیشيم ناائٽروجن سان گڏجي ٻوٽن ۾ خوراڪ ٺهڻ واري عمل ۾ مدد ڪري ٿي. ميگنیشيم ٻوٽن کي ساهه کڻڻ واري عمل (Respiration) ۾ مدد ڪري ٿي ۽ زمين مان فاسفورس حاصل ڪرڻ کي يقيني بڻائي ٿي جنهن سان پيداوار ۾ اضافو ٿئي ٿو. ميگنیشيم تيل وارن فصلن ۾ تيل جي مقدار ۾ پڻ اضافو ڪري ٿي.

ميگنیشيم جي ڪوٽ جون نشانينون

- ميگنیشيم جي ڪوٽ جي ڪري پٺن جي رڱن يا نسن جي وچ واري مفاصلي جو رنگ هلڪي زرد رنگ کانپوءِ اڇو ٿيڻ شروع ٿي ويندو آهي جڏهن ته رڱون ساڻي رنگ جون رهنديون آهن.
- ميگنیشيم جي شديد ڪوٽ سبب پٺن جون ڪناريون ڳاڙهيون ٿين ٿيون ۽ پٺن ڇڻڻ شروع ٿي ويندا آهن.
- ٻوٽن ۾ پٺن ۾ روڙجڻ جو عمل به ٿي سگهي ٿو.

ڪيلشيم (Ca) ڪيلشيم

ڪيلشيم ٻوٽن ۾ کاڌي ٺاهڻ واري عمل ۾ استعمال ٿيندڙ مختلف عنصرن جي ٺهڻ ۾ مدد ڏيئي ٿي. جيو گهرڙي جي ڀت جي بناوت ۾ مکيه ڪردار ادا ڪري ٿي ۽ زمين مان نائٽروجن سان گڏوگڏ ٻيا خوراڪي جزا حاصل ڪرڻ ۾ مدد ڏئي ٿي. ڪيلشيم زمين ۾ موجود ڪجهه زهريلي ڌاتن جي اثرن کي ختم ڪري ٿي. ڪيلشيم جي استعمال سان ٻوٽي جي مضبوطي ۾ اضافو ٿئي ٿو.

ڪيلشيم جي ڪوٽ جون نشانينون

- ڪيلشيم جي ڪمي جي ڪري پٺن جو ٽٽڻ ۽ ٻوٽن جي چوٽيءَ جي واڌ ويجهه رڪجڻ
- ٻوٽن جي پٺن جي گھنجڻجڻ، بي ترتيب واڌ ويجهه ۽ پٺن پيلي رنگ جا ٿيڻ سان گڏوگڏ پاڙن جي واڌ ويجهه رڪجي ويندي آهي.
- ٻوٽو ڪمزور ٿئي ٿو ۽ پٺن جي سائيز گھٽ ٿي ويندي آهي.
- ڪيلشيم جي ڪوٽ سبب کان پهرين نون پٺن يا گونچن تي ظاهر ٿئي ٿي.

سلفر (S) Sulfur

سلفر ٻوٽن جي واڌ ويجهه ۾ انتهائي اهم ڪردار ادا ڪري ٿو. سلفر ٻوٽن (سرڻهن، ٿوم، بصر) ۾ بوءِ (Odors) پيدا ڪري ٿو. سلفر ٻوٽن ۾ امائنو ايسڊ (Amino Acids) ٺهڻ ۾ مدد ڏئي ٿو ۽ مختلف امائنو ايسڊ ملي ڪري پروٽين ٺاهين ٿا. سلفر ٻوٽي ۾ خوراڪ ٺهڻ سان گڏوگڏ سخت سردي جي نقصانڪار اثرات کان پڻ بچائي ٿو.

سلفر بچ جي پيداوار وڌائڻ سان گڏوگڏ ڦري دار فصلن (Leguminous crops) ۾ فضا ۾ موجود نائٽروجن فڪس ڪرڻ ۾ پڻ اهم ڪردار ادا ڪري ٿو.

سلفر جي کوٽ جون نشانيون

- جيئن ته سلفر به نائٽروجن جيئن پروٽين جو بنيادي جزو آهي تنهنڪري ان پنهنجي کوٽ جون نشانيون ساڳيون آهن فرق ايترو آهي ته نائٽروجن جي کوٽ پراڻن پنن تي ظاهر ٿيندي آهي ۽ سلفر جي کوٽ نون پنن تي ظاهر ٿئي ٿي.
- سلفر جي کوٽ سبب سمورو ٻوٽو پيلي رنگ جو ٿيڻ شروع ٿي ويندو آهي.
- سلفر جي کوٽ جيڪري ٻوٽن ۾ سخت سردي جي ڪري پونڊڙها جيڪار اثرن خلاف قوت مدافعت گمجي ويندي آهي.
- سلفر جي کوٽ جي ڪري واڌ ويجهه وارو عمل رڪجي ويو ۽ نوان پن ٺهڻ جو عمل سست ٿيو وڃي.
- سلفر جي کوٽ سبب توريو (Canola) جا پن ڳاڙهي رنگ جا ٿيڻ شروع ٿي ويندا آهن.
- سلفر جي کوٽ جي ڪري پن ننڍا ۽ پاسن واريون شاخون گهٽ ٿين ٿيون جنهن سان فصل جي پيداواري صلاحيت تمام زياده متاثر ٿئي ٿي.

10

بوران (B) Boron

بوران اجزاءِ صغيرا (Micronutrients) مان هڪ عنصر آهي جنهن جو مکيه ڪردار ٻوٽن ۾ جيو گهرڙي جي پٽ (Cell wall) جي بناوٽ، نر جزن جي

نهڻ (Pollen Formation)، ٻوٽن کي مختلف اڻ وڻندڙ حالتن (Stresses) ۾ برداشت ڪرڻ جي صلاحيت کي وڌائڻ آهي. ٻوران ٻوٽن ۾ ڪاڌي جي جزن جي آمدرفت ۾ مدد ڪري ٿو. ٻوران جي استعمال سان ٻوٽن ۾ نر جزن (Pollen) جي سائيز ۽ تعداد وڌي وڃي ٿي جنهن سان پيداوار ۾ اضافو ٿئي ٿو.

ٻوران جي کوٽ جون نشانيون

- ٻوران جي کوٽ جي ڪري پنن جو وڪوڙجڻ ۽ بي ترتيب واڌ ويجهه ٿئي ٿي.
- لوسڻ ۾ ٻوران جي ڪمي جيڪري ٻوٽي جي چوٽي پيلي ۽ گلابي رنگ جي ٿئي ٿي.
- ٻوران جي کوٽ جيڪري مڱيرن (Peanut) جي ٻج جي پوري طرح پراڻي ٿئي ٿي ۽ ٻج اندر خال رهجي وڃي ٿو.
- سورج مڪي يا ڊالڊا (Sunflower) جون چوٽيون سڙي وينديون آهن.
- ٻوران جي کوٽ جيڪري ڪڻڪ جو سنگ ننڍو ۽ ماريل ٿئي ٿو.
- سوکھڙي يا پاڻي جي کوٽ (water Stress) جي حالتن ۾ ٻوران جي کوٽ شديد ٿئي ٿي.

11

ڪلورائيڊ (Cl) Chloride

ڪلورائيڊ ٻوٽن ۾ توانائي نهڻ واري عمل ۾ مدد ڏئي ٿي. ڪلورائيڊ ٻوٽي ۾ موجود ننڍن سوراخن جن کي اسٽوميتا (Stomata) چئبو آهي انهن جي ڪلڻ ۽ بند ٿيڻ ۾ مدد ڪري ٿي. ڪلورائيڊ ٻوٽي ۾ پاڻي جي مقدار کي پورو رکڻ واري عمل ۾ مدد ڪري ٿو.

ڪلورائيڊ جي کوٽ جون نشانيون

ڪلورائيڊ جي ڪوٽ جون نشانيون

- ڪلورائيڊ جي ڪوٽ ڪري ڪڻڪ جي پنن تي پيلا داڳ ٿيڻ شروع ٿي ويندا آهن.
- ٻوٽن ۾ کاڌي ٺهڻ وارو عمل انتهائي متاثر ٿئي ٿو جنهن جي ڪري داڻا پوري طرح نٿا ڀرجن ۽ پيداوار ۾ گهٽتائي ٿئي ٿي.

ميگنيوز (Mn)

ميگنيوز ٻوٽن ۾ انزائمس (Enzymes) جو بنيادي حصو آهي. ميگنيوز ٻوٽن ۾ ٿيندڙ مختلف عملن (Processes) کي تيز ڪرڻ ۾ مدد ڏئي ٿي ۽ خوراڪ ٺهڻ واري عمل (Photosynthesis) ۾ پڻ مدد ڏئي ٿي.

ميگنيوز ٻج جي ڦٽڻ واري عمل (Seed Germination) ۽ فصل کي وقت سر ڀڄڻ ۾ مدد ڪري ٿي ڇاڪاڻ جو ميگنيوز ٻوٽن ۾ فاسفورس ۽ ڪيلشمر جي حاصلات کي يقيني بڻائي ٿي.

12

ميگنيوز جي ڪوٽ جون نشانيون

- ميگنيوز ۽ بوران جي ڪوٽ هڪجهڙي هجڻ ڪري ڪافي منجهائيندڙ آهي.
- ميگنيوز جي ڪمي جي ڪري ٻوٽن جي پنن جي نسن جي وچ ۾ پيلي رنگ جا داغ نظر ايندا آهن.
- رڳون ننڍيون ٿي وينديون.
- ميگنيوز جي زياده ڪوٽ جي ڪري پن پوري رنگ جا ٿي پوءِ سڙڻ شروع ٿي ويندا آهن.
- ڪڻڪ ۽ مڪئي ۾ ميگنيوز جي ڪمي سبب پنن تي پيليون لڪيرون نظر اينديون آهن.

آئرن يا لوھ (Iron/Ferrous (Fe)

آئرن ٻوٽي ۾ کاڌ خوراڪ ٺهڻ، ساھ ڪڍڻ ۽ ٻين خوراڪي جزن جي حاصلات واري عمل ۾ مدد ڪري ٿو. آئرن سان ٻوٽن ۾ مختلف بيمارين کان بچاءُ لاءِ قوت مدافعت ۾ اضافو ٿئي ٿو.

آئرن جي کوٽ جون نشانيون

- جيئن ته آئرن ٻوٽي ۾ کاڌ خوراڪ ٺهڻ واري عمل ۾ مدد ڪري ٿو
- آئرن جي کوٽ سبب ٻوٽن ۾ کاڌ خوراڪ ٺهڻ وارو عمل ڏاڍو متاثر ٿئي ٿو
- نون پنن تي نرسن جي وچ وارو حصي تي پيلي رنگ جون پٽيون يا لائينون ٿيڻ شروع ٿين ٿيون جڏهن ته نرسن سائي رنگ جون رهن ٿيون.
- ميويدار وٽن ۾ ميوو ننڍو لڳندو آهي ۽ پچڻ کان پهرين ئي ڪري پوندو آهي.

13

ڪاپر يا چست (Copper (Cu)

ڪاپر ٻوٽن ۾ موجود انزائيمز (Enzymes) کي چست (Active) ڪري ٿي جنهن سان مختلف واڌ ويجهه جي عملن ۾ اضافو ٿئي ٿو. ڪاپر ٻوٽن ۾ وٽامن اي (Vitamin_A) جي موجودگي ۾ اضافو ۽ ٻوٽن ۾ پروٽين ٺهڻ واري عمل (Protein synthesis) کي يقيني بڻائي ٿي. ڪاپر جي استعمال سان ٻوٽن ۾ تاريون ۽ گونچ زياده نڪرڻ ٿا جنهن سان ٻوٽن جو قد ۾ اضافو ٿيندو آهي.

ڪاپر جي کوٽ جون نشانيون

ڪاپر جي ڪوٽ جون نشانينون

- ڪاپر جي ڪوٽ جيڪري ٻوٽن جي پنن جون چوٽيون پيليون ٿي پوءِ خشڪ ٿيون وڃن ٿيون
- فقط پن نه پر ڪاپر جي ڪوٽ جي ڪري اهو عمل ڪٽڪ جي سنگ ۾ پڻ ٿئي ٿو.
- سنگ ڪمزور ٿي خشڪ ٿي ٿو وڃي.
- ڪاپر جي ڪوٽ جي ڪري پن هلڪي نيري رنگ جا ڪمزور ۽ گھنجڙيل نظر اچن ٿا.

زنڪ (Zn)

بھتر پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ زمين ۾ زنڪ جو هجڻ نهايت ضروري آهي ڇاڪاڻ ته زنڪ ٻوٽن ۾ مختلف عملن جهڙوڪ ڪاڏي ٺهڻ واري عمل (Photosynthesis) پروٽين ٺهڻ وارو عمل (Protein Synthesis) ۽ نر جزا ٺهڻ واري عمل (Pollen Formation) ۾ مدد ڏئي ٿي. زنڪ سان بچ جي پيداوار بھتر ٿئي ٿي ۽ زنڪ ٻوٽن کي مختلف بيمارين خلاف دفائي نظام کي بھتر بڻائڻ ۾ مدد ڏئي ٿي. مختلف تجربن مان اهو ثابت ٿي چڪو آهي ته زنڪ جي ڪوٽ جيڪري 40 فيصد تائين پيداوار ۾ گھٽتائي ٿي سگھي ٿي، تنھنڪري اھو ضروري آھي تہ زمين ۾ سفارش ڪيل زنڪ جي مقدار هجڻ گھرجي.

14

زنڪ جي ڪوٽ جون نشانينون

- اڪثر ڪري سيمر واري زمينن ۾ زنڪ جي ڪوٽ وڌيڪ ڏني وئي آهي ڇاڪاڻ ته ڊگھي وقت تائين پاڻي زمين ۾ بيھڻ سان زنڪ هيٺ لهي وڃي ٿي جنھن جي ڪري ٻوٽي جي پاڙاھ زنڪ حاصل نٿي ڪري سگھي.
- زنڪ جي ڪوٽ واري زمينن ۾ بيٺل پاڻي ۾ سينور وڌيڪ ٿئي ٿو.
- زنڪ جي ڪوٽ جي صورت ۾ اڪثر ٻوٽا پنھنجي واڌ ويجهه بھتر نموني نٿا ڪري سگھن. جنھنڪري مختلف نشانينون (Symptoms) ظاھر ٿيڻ

شروع ٿي وڃن ٿيون.

- مڪئي ۾ زنڪ جي کوٽ پوکي جي ٻن کان ٽن هفتن ۾ ظاهر ٿئي ٿي جنهن ۾ پنن تي پيلي رنگ جون لڪيرون وڃ واري نس جي ٻنهي پاسن ڏانهن نظر اچڻ شروع ٿي وينديون آهن
- زياده کوٽ سبب ٻوٽن جا پن پورا (Brown) تي خشڪ ٿيڻ شروع ٿين ٿا
- زنڪ جي کوٽ جي ڪري ٻوٽي جي قد ڪاٺ ۾ پڻ گهٽتائي ٿئي ٿي.
- ڪمند جي پنن ۾ وچين نس سائي ۽ پاسا پيلا ٿي پوندا آهن

موليبڊينم (Molybdenum (Mo)

موليبڊينم اجزاء صغيرا مان هڪ اهم جزو آهي جيڪو ٻوٽي جي مختلف عملن انزائم ٺاهڻ وارو عمل (Enzyme Synthesis) ۾ مدد ڏئي ٿو ۽ موليبڊينم ٻوٽن ۾ نائٽروجن فڪس ڪندڙ بڪٽيريا جنهن کي ريزائوزيا (Rhizobia) چئبو آهي انهن جي تعلق کي بهتر بنائڻ ۾ مدد ڏئي ٿو جنهن سان ٻوٽن ۾ وڌيڪ نائٽروجن فڪس ٿيڻ ڪري پيداوار ۾ اضافو ٿئي ٿو.

15

موليبڊينم جي کوٽ جون نشانيون

- موليبڊينم جي کوٽ سبب ٻوٽن ۾ نائٽروجن جي ڪمي ٿئي ٿي
- موليبڊينم جي کوٽ سبب واڌ ويجه جو عمل رڪجي وڃي ٿو.
- موليبڊينم جي کوٽ جي ڪري پنن جي قطارن سان گڏوگڏ رڳن جي وچ وارو حصو به پيلو نظر اچي ٿو.
- پنن جون ڪناريون ۽ چوٽيون خشڪ پوري رنگ (Brown color) جون نظر اچن ٿيون.

زمين جي چڪاس

اصول مطابق ڪنهن به فصل جي پوکي کان اڳ مٽي جي چڪاس ڪرائڻ ضروري هوندي آهي. ان مان اها خبر پوندي ته جنهن زمين ۾ اسان جيڪو فصل لڳايون پيا، اها زمين ان فصل مطابق آهي. يا نه پر اڪثر هاري ڪنهن به فصل جي پوکي کان اڳ مٽي جي چڪاس ڪونه ٿا ڪرائين. جنهن ڪري اسان جي فصلن جي پيداوار ٻين ملڪن جي ڀيٽ ۾ گهڻو گهٽ لهي ٿي. ان ڪري اسان پنهنجن ضرورتن جو به پورا ٿو ڪري نٿا سگهون.

خوراڪي جزن جي کوٽ جي پورائتي ڪرڻ جا طريقا

زراعت ۾ پاڻ جو استعمال صدين کان ٿيندو پيو اچي جنهن سان ٻوٽن جي واڌ ويجهه لاءِ ضروري خوراڪي جزن جي کوٽ پوري ٿيو وڃي ۽ ٻوٽو صحتمند ۽ توانو ٿئي ٿو. هاڻوڪي دور ۾ ڪيميائي پاڻ جي اچڻ جي ڪري جتي آبادگارن کي فائدو ٿيو آهي اتي ان جو نقصان به ٿيو آهي. ڪيميائي پاڻ جي اڳهڻ ۾ واڌ ۽ وقتاوتو هارين کي نه ملڻ جي ڪري پڻ هارين جي پھچ کان پري ٿيندو پيو وڃي. ٻئي طرف ڪيميائي پاڻن جي گهڻي استعمال سبب زمينن ۾ موجود نامياتي مادي جي به کوٽ ٿيڻ سان گڏوگڏ زمينون ڪلرانيون پڻ ٿينديون وڃن ٿيون جنهن لاءِ آبادگارن ڀائرن کي پنهنجي فصلن جي خوراڪي جزن جي پورائي لاءِ ڪيميائي پاڻن کان علاوه ٻيا متبادل ذريعا استعمال ڪرڻا پوندا جنهن سان زمين جي زرخيزي وڌائڻ سان گڏوگڏ گهٽ خرچ تي فصلن جي آبادي به وڌي سگهجي ٿي.

16

قدرتي پاڻ يا نامياتي پاڻ

نامياتي پاڻ مان مراد اهي سڀئي شيون جيڪي ڪنهن نه ڪنهن طريقي سان جاندارن مان حاصل ٿين ۽ انهن جي ڳرڻ ۽ سڙڻ جي عمل کانپوءِ ان مان جيڪو مواد ملي ٿو ان کي نامياتي پاڻ چئبو آهي جنهن مان ٻوٽو پنهنجا خوراڪي جزا حاصل ڪري پنهنجي واڌ ويجهه مڪمل ڪري ٿو. نامياتي پاڻ جا ڪجهه مثال هيٺ ڏجن ٿا.

(الف) سائو پاڻ (Green Manure)

فصل کي ساڻي حالت يا لوڀ کان پوءِ ٻچيل ڪاٺين، سنبليين ۽ پنن کي تازيءَ حالت ۾ زمين اندر ملائي ڇڏڻ کي ”سائو پاڻ“ چئبو آهي. هن پاڻ ۾ وڻاڻ واريون سموريون خوبيون موجود هونديون آهن. هي سائو پاڻ زمين جي زرخيزيءَ کي وڌائڻ جو بهترين ذريعو آهي. ساڻي پاڻ ۾ ناٿروجن جهجهي مقدار ۾ ملي ٿي ۽ ناٿروجن هڪ اهم ڪيميائي عنصر آهي، جيڪو ٻوٽي جي خوراڪ ۾ گهربل آهي.

ڪيميائي پاڻ ۽ سائي پاڻ جو تقابلي جائزو:

ڪيميائي پاڻ: يوريا، ڊي اي پي، پوٽاشيم سلفيٽ مشهور پاڻ آهن جنهن جي گهڻي استعمال سان وقتي طور تي ٻوٽي کي فائدو ٿئي ٿو پر ان جا زمين جي صحت تي تمام هائيڪار اثر ٿين ٿا جنهن جي ڪري زمين ۾ خوراڪي جزن جي مسلسل ڪوٽ ٿيندي رهي ٿي. زمين ۾ نامياتي مادن جي ڪوٽ هجڻ جي ڪري ان ۾ پاڻي جذب ڪرڻ جي صلاحيت گهٽ رهي ٿي ۽ وٽ کي به گهڻي عرصي تائين محفوظ نٿو رکي سگهجي.

دنيا جي تمام ترقي يافته ملڪن ۾ ڪيميائي پاڻن سان گڏوگڏ سائي پاڻ جو استعمال به تمام گهڻو ٿئي ٿو. جنهن سان زمين جي اصلي سگهه بحال رهي ٿي، وٽ محفوظ رهي ٿي ۽ زمينون ڪلراني ٿيڻ کان محفوظ رهن ٿيون.

سائي پاڻ جا فائدا:

- ان سان نامياتي مادن ۾ اضافو ٿئي ٿو
- زمين جي ساخت ۽ طبعي حالت صحيح رهي ٿي
- نمي يا گهم گهڻو تائيم رهي ٿي ۽ پاڻي کي جذب ڪرڻ ۽ وٽ گهڻي دير تائين محفوظ رکڻ جي صلاحيت ۾ اضافو ٿئي ٿو.
- زمين ۾ موجود نائيتروجن کي ٻوٽي جي لاءِ فراهم ڪرڻ ۾ مدد ڪري ٿو
- ڪيميائي پاڻن جو واهپو گهٽ ٿئي ٿو
- ان ۾ موجود رائزوبيا بيڪٽريا هجڻ جي ڪري هوا مان ورٽل نائيتروجن کي زمين جي اندر فڪس ڪندو آهي جنهن سان زمين جي زرخيزي وڌي ٿي.
- زمين جي مختلف زرڻن کي هڪٻئي سان چنمبرائي رکي ٿي جنهن سان زمين جي ڪٽجڻ جو خطرو گهٽ رهي ٿو
- ساڻوپاڻ زمين ۾ موجود ڪئلسيم، فاسفورس ۽ پوٽاشيم کي ٻوٽي کي حاصل ڪرڻ ۾ مدد فراهم ڪري ٿو.
- زمين جي اندر موجود لوڻياڻ کي آساني سان هيٺ موڪلي سگهجي ٿو
- چوٽه سائي پاڻ جي استعمال سان زمين نرم ٿي وڃي ٿي. جنهن جي ڪري سڙ ۽ ڪلر کان بچي سگهجي ٿو.
- سائي پاڻ جي استعمال سان فصلن جي پيداوار وڌي وڃي ٿي.

سائي پاڻ طور فصلن جي انتخاب لاءِ هيٺين ڳالهين جو خيال رکڻ ضروري آهي

- ان فصل جي واڌ ويجهه تيزي سان ٿيندي هجي
- تيار ٿيڻ جو تاثير گهٽ هجي
- گهٽ پاڻي تي ٿيندو هجي
- هر قسم جي زمينن ۾ ٿيڻ جي سگهه رکندو هجي
- ٿوري خرچ تي ٿيندڙ هجي
- ان ۾ پڻ وڌيڪ هجن، ٿڌو نرم هجي ۽ جلدي گري سڙي ويندي هجي
- فصلن جي وارڻ ۾ آساني سان اچي سگهي.

سائي پاڻ طور استعمال ٿيندڙ فصلن جو گوشوارو:

مختلف سائي پاڻ جي فصلن ۾ خوراڪي جزن جي مقدار (%)			
خوراڪي جزا (خشڪ مواد)			فصل جو نالو
N	P	K	
3.3	0.7	1.3	Sesbania aculeate جنتر
2.6	0.6	2	Crotalaria juncea سڻ
2.1	0.5	-	Phaseolus trilobus جهنگلي مڱ
3	1	2	Alfalfa لوسڻ

18

سائي پاڻ وارا فصل (تازو مواد)			
0.71	0.15	0.58	Cowpea (Vigna unguiculata) چٽا
0.62	-	-	Sesbania aculeata جنتر
0.34	-	-	Clutser-bea (cyamopsis etragonoloba) گوار
0.72	0.18	0.53	Green gram (vigna radiata) ساوامڱ
0.75	0.12	0.51	Sunn hemp (Crotalaria juncea) سڻ
0.85	0.18	0.53	Black gram (Vigna mungo) ڪارا مڱ

(ب) وٽان جو پاڻ (Farmyard Manure)

وٽان جو پاڻ چوپائي مال جي ڇيٽي ۽ ڦولن ۾ ٿيندڙ ڇيٽو آهي، جيڪو زمين جي زرخيزي کي وڌائڻ لاءِ زمين ۾ ڏنو وڃي ٿو. وٽان جو پاڻ خوراڪ واري جزن کي ضايع ٿيڻ کان بچائي ٿو. انهيءَ پاڻ سان فصل ۾ خوراڪي جزن جي فراهمي ۽ اضافو ٿئي ٿو.

پان سان گڏوگڏ زمين ۾ روت دير تائين رهڻ جي صلاحيت ۾ اضافو ٿئي ٿو. وڻاڻ جي پاڻ ۾ ڪو به نقصان نه ٿيندو آهي هي زمين جي زرخيزي وڌائڻ ۾ اهم ڪردار ادا ڪندو آهي جنهن جي ڪري زمين جو مٿانهون تهه نرم ٿي ويندو آهي ۽ ان ۾ بچ جي چمن (Seed Germination) جي لاءِ گهربل سڀئي خوراڪي جزا جهڙوڪ نائٽروجن، فاسفورس ۽ پوٽاشيم جو جهجھو مقدار موجود هوندو آهي. وڻاڻ جو پاڻ نامياتي مادي جي کوٽ جو پورا ٿو ڪري ٻوٽي جي واڌ ويجهه لاءِ گهربل جزن جي زخيرن ۾ واڌارو ڪري ٿو.

وڻاڻ جي پاڻ ۾ موجود خوراڪي جزن جي تفصيل:

پالتو جانورن جي پاڻ ۾ نائٽروجن، فاسفورس ۽ پوٽاشيم ججهي مقدار ۾ موجود هوندي آهي. ان ۾ موجود انهن جزن جو تعداد انهن جي جانورن جي کاڌ خوراڪ لاءِ استعمال ٿيندڙ گاهه تي آهي. جيڪا انهن ۾ موجود جزن تي مشتمل هوندو آهي.

وڻاڻ جي پاڻ سان زمين جي زرخيزي ڪيئن وڌي ٿي

- وڻاڻ جي پاڻ ۾ غذائي جزن جي گهٽائي هوندي آهي.
- وڻاڻ جي پاڻ جي ڳرڻ کان پوءِ نائٽروجن جو گهڻو تعداد ٻوٽن جي لاءِ موجود ٿي ويندو آهي ۽ ٻوٽو انهي کي استعمال ڪري سگهندو آهي.

19

خوراڪي جزن جي مقدار فيصد (%)			نامياتي مادي جو قسم
Nitrogen (N) نائٽروجن	Phosphoric acid (P ₂ O ₅) فاسفورس	Potash (K ₂ O) پوٽاش	
10-12	1.2	1.0	سڪل رت Blood meal
1-1.5	4-5	2-7	پريس مڊ Press mud
4-10	3.9	0.3-1.5	مچي جي پاوڊر Fish meal
0.3-0.4	0.1-0.2	0.1-0.3	جانورن جو خارج Animal refuse
0.4-0.5	0.3-0.4	0.3-0.4	ڊيگين جي ڦوسي (تازي) Cattle dung, fresh

(ت) ڪمپوسٽ

ڪمپوسٽ (هٿرادو پاڻ) هڪ قسم جو زمين کي سڌارڻ وارو عمل آهي جنهن کي اسان ڪيميائي پاڻ جي بدلي ۾ استعمال ڪري سگهون ٿا جنهن سان زمين جي سطح بناوٽ ۽ افاديت ۾ سڌارو اچي ٿو. نامياتي مادي مان تيار ٿيل ڪمپوسٽ زمين جي مٿين سخت تهه کي نرم ڪري ٿو ۽ وارياسي زمينن

۾ پاڻي روڪڻ واري صلاحيت وڌائي ٿو. جنهن سان زمين ۾ پوسل (گهم) گهڻو عرصو موجود رهي ٿي زمين ۾ پيري ٿي جنهن جي ڪري زمين ۾ موجود جيوٽن جي واڌ ۾ مدد ملي ٿي. اهي جيوٽا زمين ۾ موجود خوراڪي جزن کي ٻوٽن تائين پهچائڻ ۾ مددگار ثابت ٿين ٿا. ڪمپوسٽ جي استعمال سان زمين دوست خورد بيڪٽيريا جو تعداد وڌي ٿو جيڪي دشمن بيڪٽيريا کي کائي ناس ڪن ٿا.

21

ڪمپوسٽ ۾ استعمال ٿيندڙ شيون

- ڪمپوسٽ تيار ڪرڻ لاءِ گهڻو ڪري هر قسم جو نامياتي مادو مناسب آهي
- ڪاربان ۽ نائٽروجن جو صحيح تناسب رکڻ گهرجي عام طور تي ڪاربان سان ڀرپور مواد ساڻي رنگ جو ٿئي ٿو
- ڪاربان واري مواد ۾ سڪل پن، ڪڪ، ڪاٺين جا ٽڪرا، ڪچرو شامل آهي
- ڪاربان، مواد ۾ موجود جيوٽن کي توانائي، نائٽروجن ۽ پروٽين مهيا ڪن ٿا
- ڪمپوسٽ ٺاهڻ لاءِ پاڻ وٽ موجود مواد جي چونڊ ڪجي ان جي لاءِ وڻاڻ جو پاڻ، ڪڪ پن، ڪانا، برسيم، لوسڻ، جنتر جا سڪل پن، ڪمند ۽ ڪيلي جا سڪل پن، ٽريون، ڪتر ڪيل گند گاه، گوار، مال جو بچيل اولڙ، پراڻو پيل به، سارين جو ڪتر ڪيل پلال وغيره استعمال ڪري سگهجن ٿا.
- ردئي مان ملندڙ شيون جهڙوڪ گجرن، گذرن، ڪيلي، بصر جو ڪلون، چانهه جي پتي، خاک، چار (ڪوئي جي چار استعمال نه ڪجي ڇو ته ان ۾ سلفر ۽ فولاد وڌيڪ ٿئي ٿو جيڪو ٻوٽي کي زخمي ڪري سگهي ٿو) پڻ استعمال ڪري سگهجي ٿي
- 25 حصا ڪاربان وارو مواد ۽ هڪ حصو ساڻو مواد هجڻ کپي انهي جو تور

- وسيلي ماپ ڪري سگهجي ٿي
- ساوا گاه جهڙوڪ گوار، لوسن، برسيم ڪي به ٿي ڏينهن سڪائي پوء استعمال ڪرڻ گهرجي
- وٽان جي پاڻ ۾ ڇيڻي ڪي آلو استعمال نه ڪجي پر انهي ڪي مهينو ڪن ٻاهر ڇڏي پوء استعمال ڪجي
- سڀني سامان ڪي سنهو ڪٽي، ڪتر ڪري جدا جدا رکجي، جيترو سنهو ۽ باريڪ هوندو اوترو ئي جلد تيار ٿيندو.

ڪمپوسٽ لاءِ ڪڍو ڪيئن ٺاهجي

- ڪمپوسٽ ٺاهڻ لاءِ پهرين ڪڍو تيار ڪبو آهي جيڪو 5 کان 6 فٽ اونهو 10 فٽ ويڪرو باقي ڏيگهه اوهان تي آهي. (ڪمپوسٽ جي ضرورت مطابق ان جي سائيز ڪي گهٽائي وڌائي سگهجي ٿو)
- ڪڍ واري زمين پاڻي جذب ڪرڻ جي صلاحيت رکندڙ هجي
- سري يا سخت تهه واري زمين ۾ ڪڍو نه هڻڻ گهرجي
- ڪڍي ٻاهران اهڙو بندوبست ڪجي جو ان جي مٿان ڪا اڇ وچ نه ٿئي
- ڪڍو تيار ٿيڻ کان پوءِ مٿي ذڪر ڪيل نامياتي مادي وارين شين جا هڪٻئي مٿان تهه ڏجن جيڪي انن انجن کان مٿي ٿلهه نه هجن

22

طريقو:

- ڪڍي جي تر ۾ سڪل نامياتي مادو جهڙوڪ بهه، پلال يا ڪڪ، ڪانا وڇائي پوءِ ان مٿان وٽان جو پاڻ وڃمجي ۽ ان کان پوءِ وري ٻئي ڪنهن نامياتي مادي جي تهه وڃمجي
- هر تهه تي گهرج مطابق پاڻي سان آلو ڪجي
- نامياتي مادن جي انهن تهه ڪي تيسين ورجائجي جيسين اهو ڪڍو ڀرجي نٿو وڃي
- ڪڍي جي ڀرجي وڃڻ کان پوءِ ان ڪي ڪاري پلاسٽڪ جي پني سان ڍڪي ڇڏجي
- ڪڍي ۾ هوا واري لاءِ پلاسٽڪ جا پائپ يا ڪاٺ ان جي ڪجهه حصن ۾ لڳائجي جيئن هوا جو گذر رهي

- 104 کان 131 ڊگري فاريٽائيٽ تي سٺو ڪمپوسٽ ٺهندو آهي
- ڪڏي ڪي 30 يا 40 ڏينهن کان پوءِ اهي ته ڪجھ هيٺ ويهي رهيا هوندا پوءِ ان کي بيلچي، ٽنگي يا ڪوڏر وسيلي انهن کي اٿل ڏجي ته جيئن اهو نامياتي مادو پاڻ ۾ ملي وڃي. ضرورت پوي ته آلو ڪجي ۽ ڪاري پلاسٽڪ سان وري ڍڪي ڇڏجي
- ٽن کان چئن مهينن اندر ڪمپوسٽ تيار ٿي ويندو (استعمال ٿيل سامان تي مٺي هوندو آهي)

ڪمپوسٽ ۾ خوراڪي جزن جي مقدار (%)						فيلڊ مادي (%)	ڪمپوسٽ
نائٽروجن	فاسفورس	پوٽاش	سلفر	ميگنيشم	ڪاربان	ڪاربان	ڪاربان
7.5	<0.2	3.0	5.5	2.6	3.4	60	ساڳو
11	0.6	3.8	8.0	3.4	3.4	60	ساڳي / ان يا داڻا

غير نامياتي يا ڪيميائي پاڻ

ڪيميائي پاڻ يا وري هٿرادو ۽ غير نامياتي پاڻ به چيو ويندو آهي. جيڪي زمين ۾ خوراڪي جزن جي ڪوت کي پورو ڪرڻ ۾ مدد ڏين ٿا جيڪي جلدي پاڻي ۾ حل ٿي فصل جي واڌ ويجهه ۽ پيداوار ۾ اضافو ڪن ٿا. ڪيميائي پاڻ هڪ، ٻه يا ٻن کان وڌيڪ جزن تي مشتمل هوندا آهن جن ۾ نائٽروجن، فاسفورس، پوٽاش ۽ ڪيلشيم مک خوراڪي جز هوندا آهن. جنهنڪري پوٽا زمين مان پاڻي ۽ خوراڪ گهڻي مقدار ۾ جذب ڪري پيداوار ۾ نمايان اضافي جو سبب بڻبا آهن. عام طرح ڪاربان، هائڊروجن ۽ آڪسيجن پوٽا هوا ۽ پاڻي مان حاصل ڪن ٿا.

نائٽروجن، فاسفورس، پوٽاش، سلفر، ڪيلشيم ۽ ميگنيشيم پوٽن کي مجموعي مقدار ۾ گهربل هوندا آهن جن کي اجزاء ڪيترن پڻ چيو ويندو آهي جڏهن ته آئرن، زنڪ، ڪاپر، ڪلورائيڊ، سوڊيم، سليڪان، موليبيڊينم ۽ ميگنيز گهٽ مقدار ۾ استعمال ٿين ٿا ۽ انهن کي اجزاء صغيرا چيو وڃي ٿو ۽ انهن سڀني خوراڪي جزن کي پوٽن جي متحرڪ قوت پڻ چيو ويندو آهي. زمين مان

بهتر پيداوار حاصل ڪرڻ لاءِ زمين جي مختلف قسمن لاءِ ڪيترائي ڪيميائي پاڻ ۽ انهن جا قسم استعمال ڪجن ٿا، جهڙوڪ: يوريا ۽ نائٽروفاس، يوريا ۽ ٽي ايس پي، يوريا ۽ ايس ايس پي، امونيم سلفيٽ ۽ نائٽروفاس، ۽ امونيم نائٽريٽ ۽ نائٽروفاس وغيره. انهن ڇهن ميلاپن مان ڪوبه هڪ ميلاپ زمين جي قسم کي مد نظر رکي استعمال ڪرڻ گهرجي. مثال طور:

- (1) ڀلي زمين يا وچولي ڳري زمين: هن قسم جي زمين ۾ مٽي ڏيکاريل ڇهن پاڻن جي ميلاپ مان ڪوبه هڪڙو ميلاپ ڪم آڻي سگهجي ٿو.
- (2) هلڪي قسم جي زمين: هن قسم جي زمين ۾ خوراڪي جزن جي کوٽ هوندي آهي. اهڙين زمينن ۾ يوريا ۽ ٽي ايس-ايس پي ۽ يا ڪو مناسب ميلاپ وارو پاڻ استعمال ڪرڻ وڌيڪ موزون آهي.
- (3) ڪلرائي يا ڏنگاڇي زمين: هن قسم جي زمينن ۾ نائٽروجن وارن پاڻن مان- امونيم نائٽريٽ-يا- امونيم سلفيٽ-۽ فاسفورس وارن پاڻن مان- ٽي- ايس- پي-يا- ايس-ايس پي نائٽروفاس استعمال ڪرڻ وڌيڪ موزون ۽ بهتر آهي، ڇاڪاڻ ته انهن پاڻن ۾ تيزابي اثر هجڻ سبب ڪلر گهٽجي وڃي ٿو.

پاڻ جي مختلف خوراڪي جزن جو هڪ ٻئي سان گهرو تعلق آهي. پاڻ جي متوازن استعمال سان زمين ڪمزور ٿيڻ کان محفوظ ۽ طاقتور رهي ٿي. متوازن پاڻ استعمال ڪرڻ سان فصلن جي بيمارين جهڙوڪ: سوڪمڙي، رتي، موراھي يا پاڻن جي ساڙ وغيره جي خلاف بچاءَ جي طاقت ۾ اضافو اچي ٿو. متوازن پاڻ جو مقصد اهو آهي ته گهربل ڪيميائي پاڻن سان گڏ وڻاڻ جي پاڻ يا سائي پاڻ جو استعمال به ڪرڻ گهرجي.